

Bellouesius Ambigati regis Gallorū & Germanorum exfore nepos fuit: hic cum fratre Sigoueso nouas sibi terras quærere iussit, fratri Hercynios saltus inuadēdos reliquit, ipse uerò Italiā petere statuit. Nam ob cœli clementiā & frugū fertilitatem locus is cōmodissimus uisus est, in quo suā sedem figeret. Itaq; Bituriges, Senones, Heduos, Boios, Carnutes et Aulercos ferocissimas gentes secū traxit, atq; Italiā uersus p̄fectus est. factum est id anno mūdi 3350. eo tempore cum Tarquinius Priscus Romæ regnaret, atq; Daniel Propheta Nabuchodonosori somniū suū explicaret. Cum autē ad alpes Bellouesius uenisset, uelut religione iniecta, q̄ uide-
ret iuga montium fere cœlo æquata, & ad id tempus usq; nemini (præterquā Herculi) peruia, consiliū captare cœpit, quò nam modo cum tam numeroso exercitu in alium quasi orbem transcenderet. Tum uerò commodē fama adfertur, aduenas quærentes nouum agrum à Saluatorum gente oppugnari.

Erant hi Malsilienses ex Phocidena uibus profecti. Itaq; Galli et Germani id omen secuti Græcis enixi opitulant̄, atq; uictoriam eis largiunt̄. Ibi postea à peregrina gente Malsilia posita fuit. Ut autem Græci sese gratos Belloueso ostenderēt, eumq; annona & præsidij adiuarūt. Cum magno labore alpes superassent, primò Tuscos obuios habuerūt, quibus haud procul Ticino amne prælio fuis, in eo loco quo uictores extiterant, confederunt. Ibi dē etiā in agro Insubriū urbem condiderūt, atq; Mediolanū uocarunt, propterea q̄ Aulerci, qui eius expeditionis socij fuerunt, urbē eodē nomine in Belgica habuerunt. Sicq; amœnissimū Italiæ latus incoluerūt, quicquid terræ inter alpes et Padū latē patet, ipsis Tuscis & Umbris eiectis atq; expulsis. Hac ratioe Bellouesius primus transalpinorū Italiā ingressus, partē eius occupauit, atq; magna animi & corporis fortitudine ad finē uitæ usq; gubernauit. Moriens autē suam provinciam filijs suis administrandam tradidit. Sab. Enead. 4. lib. 1.